

[POCIAŻON *part praet pass pf*

N sg m (praed) pociąż(o)n.

Sł stp: pociążony, Cn, Linde brak.

Pociągnięty do odpowiedzialności materialnej, zmuszony do dania zastawu:

Szereg: »karan a pociążon«: Item któryby brat iakie nieposлуzeństwo był karan á pociążon, á tei cziązei niewykupil do dwu niedziel, tedÿ tę winę wdwoiako ma zaplaczic. MetrKor 1578 117/447.

Synonimy: ciążan, dzieckowany, fantowan.

AL